Katolska kyrkans bibelstridiga lära om Jesu mor Maria

Spara som PDF

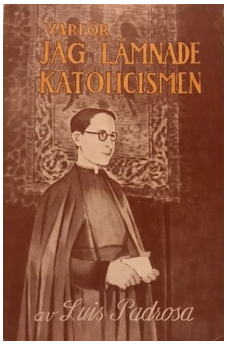

I sin bok *Varför jag lämnade katolicismen* lyfter den före detta katolska prästen och jesuiten Luis Padrosa fram ett antal exempel på vad Katolska kyrkan lär om Jesu mor Maria. Han citerar flera tunga katolska teologer samt några påvar. Som du säkert kan se i citaten nedan, innebär dessa lärosatser mycket allvarliga tillägg till Bibelns lära om Jesus och hans försoningsgärning, så allvarliga att man måste kalla detta för långtgående och förödande villoläror! Även om dessa citat är förhållandevis gamla, så fungerar Katolska kyrkan så, att alla läror ligger fast, inget kan strykas. Så dessa exempel är lika aktuella idag.

Bibeln tillskriver inte Maria något mer än att hon var Jesu mor och alltså födde Jesus efter att ha blivit havande genom ett Guds under. Att hon skulle ha en viktig roll i försoningen mellan Gud och människorna är villoläror som Katolska kyrkan fört in i sin teologi långt efter apostlarnas tid.

Så när man läser hur den Katolska kyrkans teologer menar att Maria medverkat i försoningen, att HON föder oss på nytt, att HON ger oss nåd, och att HON t.o.m. sägs beskydda oss från Jesus (!) – och därmed ställer Jesus i skuggan av Maria – då bör man som sann kristen ställa sig denna fråga: kan den katolska religionen alls kallas kristen? Frågan blir ännu mer berättigad om man känner till alla andra villoläror inom den katolska religionen och detta i ljuset av de allvarliga varningar som vi ser i bibelorden nedan:

> Upp 22:18-19: ”För var och en som hör profetians ord i denna bok betygar jag: Om någon lägger något till dessa ord skall Gud på honom lägga de plågor som det är skrivet om i denna bok. Och om någon tar

> bort något från de ord som står i denna profetias bok, skall Gud ta ifrån honom hans del i livets träd och i den heliga staden, som det står skrivet om i denna bok.”
>
> Gal 1:8: ”Men om det än vore vi själva eller en ängel från himlen som predikade evangelium för er i strid med vad vi har predikat, så skall han vara under förbannelse.”

Nedan kan du läsa ett utdrag ur Luis Padros bok där han citerar flera tunga katolska teologer samt ett par påvar.

/Lennart

Varför jag lämnade katolicismen

Vi ha ansett att det skulle vara intressant för de läsare, som inte äro initierade i teologiska frågor, att här få del av några av de romerska teologernas och påvarnas nyligen utgivna läromeningar. På det utvecklingen av den romersk-katolska läran om Maria.

Låt oss då först och främst lyssna till några av de mest berömda teologerna:

> “Maria fortsätter sin uppgift i himlen som medåterlöserska, i det att hon utdelar åt varje själ särskilt de bönesvar eller nådesbevis som hon har varit behjälplig med att förtjäna åt alla i allmänhet. Den lilla varelse, som i dopvattnet blir ett Guds barn från att ha varit ett vredens barn; syndaren som varit andligen död och som kommit i kontakt med Kristi blod, som faller över honom från biktfaderns hand, får nytt liv och blir den himmelske Faderns son. **Men det är Maria som föder både den ene och den andre till livet**. Utan den livets nåd, som hon låter dem mottaga, skulle de för alltid förbli i döden. **Ingen pånyttfödes någonsin till det gudomliga livet utan att Maria på ett övernaturligt sätt har givit upphov därtill**. Livet, som Maria ger oss, kan hon skänka oss på nytt, om vi förlora det. Ty vi kunna inte göra något övernaturligt utan nåden, och **all nåd kommer till oss från vår himmelska moder**…
>
> Det blir mer och mer påtagligt, att det är under, jungfru Marias ledning som striden skall fullföljas, och för att bli segervinnare, måste soldaterna kämpa i hennes namn. Med henne är segern viss, under

hennes fot vrider sig ormen maktlös... På detta sätt har avgörandet om denna förmån (den obefläckade avlelsen) proklamerats genom jungfru Marias makt i den nuvarande tiden och genom apostlaämbetet för Maria och under Maria.”
(E. Neubert Marianiste, Dr en Théologie. Marie dans le dogme. 2me edition, Paris 1946, sidorna 69, 70, 74, 197)

“Bekännelsen för Maria äger sitt värde. Den bringar oss hennes nåd… Man har intet att frukta av henne, ty hon förargas inte av något. **Hon har redan försonat allt**… Den heliga jungfrun får stundom mottaga av människan det som hon avsäger sig, det vari Gud själv så ofta misslyckas.”
(Paul Doncaer, Jésuite. La sainte vierge dans notre vie d'hommes Etudes, 1935, sidorna 606, 607)

“Försoningen hade, för att fullkomligt nå sitt slutliga mål, icke blott behov av att Gud blev människa och dog utan även att han anslöt kvinnan i detta människoblivande och detta offer. Man kan våga påstå att **utan jungfruns smärtsamma förtjänst, skulle det fattas något i vår försoning**, därför att denna förtjänst är den underbaraste verkan av Kristi gärning.”
(M.-J. Nicolas, Dominicain. Revue Thomiste, Janvier – Mars 1946, sidan 187)

“**Mellan Kristus och oss finns det ett oändligt avstånd**, och vi drives till att undersöka om detta avstånd inte skulle kunna förminskas. Det är här som tanken på Maria inställer sig på ett naturligt sätt.”
(J. Guitton, La Vierge Marie, Paris, 1949, sidan 164)

“**Hon bevarar oss för det onda och hon bevarar oss – om man nu vågar säga det – för sin Son**, som modern i en familj träder emellan vid de tillfällen då det manliga ursinnet bryter ut.”
(A.-D. Sertillamges, Dominicain. La vie Catholique, Paris 1922)

“Mariaupplevelsen karakteriserar den moderna katolicismen.”
(Yves – M.-J. Congar, Dominicain, Le Christ, Marie et l'Eglise, Paris 1952, sidan 92.)

Låt oss nu se hur påvarna undervisar:

> “Genom denna förening av lidande och vilja mellan Maria och Kristus, förtjänar hon på ett värdigt sätt att bliva **återlöserska** av den förlorade världen.”
> *(Reparatrix perditi orbis. Pius X, Ad diem illum, 1904)*

> “Med sin lidande och döende Son uthärdade Maria lidandet och nästan döden. **Hon avstod från sina moderliga rättigheter mot sin Son för att skaffa frälsning åt människorna**… Så långt som det stod i hennes makt offrade hon sin Son, så att man med skäl kan försäkra att **hon själv med Kristus återlöste hela människosläktet**.”
> *(Benedikt XV, Acta Ap. Sedis, 1918)*

> “Det var hon, som **fritagen från alla personliga eller ärftliga fel**, alltid nära förenad med sin Son frambar honom på Golgata för den evige Fadern och förenade därmed offret av sina rättigheter och sin moders kärlek som en ny Eva för alla Adams söner, som bär på arvsyndens besmittelse.”
> *(Pius XII, Mystici Corporis Christi)*

Och som avslutning till detta kapitel skola vi citera några utdrag av Cardinal Pizzardos tal i Rom den 23 oktober 1950, då han, i egenskap av representant för påven Pius XII, öppnade den första världskongressen för Maria-forskningen, några dagar före det högtidliga avgörandet angående dogmen om Marias himmelsfärdsdag.

> “Men avgörandet den första november 1950 betecknar också en utgångspunkt, begynnelsen av en ny era, början av en mer intensiv klarningsprocess, som tillåter Maria-forskaren en mycket tydligare och djupare penetration i ”Marias outsägliga hemlighet”, hemligheten om en kvinnas upphöjelse till den svindlande värdigheten av att vara Guds moder, som en skapelse som har kommit, genom en enastående och oändlig storhet, att stå nära gudomlighetens gränser… Vi måste t.ex. ännu mer klargöra **Marias omedelbara medverkan i försoningen** för att belysa hennes egenskap som ”medåterlöserska” av människosläktet. Vi måste ännu mer klargöra beskaffenheten av Marias drottningvärdighet… Många som är hängivna Maria, biskopar och

> trogna (det var omkring 800 biskopliga petitioner) lyckönskar instiftandet av den liturgiska högtiden ”Maria – världsalltets drottning”. Vi måste ännu mera klargöra den andliga nödvändigheten av hängivenhet mot Maria för- att vinna frälsning… Som poeten säger: ”Jag ser en skönhet le, som är en glädje i allas ögon.” Denna skönhet som är en glädje, det är jungfru Marias milda och moderliga leende…”
> *(Documentation Catholique, Numro 1082, 19 novembre 1950, colonnes 1504-1508)*

Denna senare väsentliga text avslöjar de djupaste tendenserna i den katolska teologin och den väg som den romerska hierarkin oåterkalleligt har slagit in på. Skulle det inte vara tillåtet för oss att fråga i det att vi hämta ett uttryck från Pascal:

> ”Vilken likhet har denna lära med evangeliets?!”

/Luis Padrosa

Läs vidare:

• Luis Padrosas personliga vittnesbörd om varför han lämnade katolicismen

• Fler texter om Katolska kyrkan